

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 34,2.10 + uvítání: kéž jsou bohoslužby okamžikem, kdy si necháme od Boha posloužit tím, že budeme naslouchat jemu, jeho Slovu, dáme ve svých životech prostor jeho vůli

🎵 638 = Svítá 45

Modleme se: Tys nás přivedl, náš nebeský Otče, k víře. Tím, co jsi vykonal ve svém Synu Ježíši Kristu, tím, že jsi do našich srdcí vylil svého Ducha a proměnil jsi jím naši mysl. Jen díky tomuto tvému jednání jsme tě poznali, nahlédli jsme tvou lásku a dobrotu a dokázali jsme se ti svěřit. Za to ti děkujeme.

Ve své víře však nedokážeme být stálí. Proto tě prosíme, aby ses nám nevzdaloval ve chvílích, kdy opakovaně klopýtáme a bloudíme. Sesílej nám vždy znovu své Slovo, aby nás přivádělo na správnou cestu, do tvé blízkosti.

Dej, ať dokážeme rozpoznat a plně přijmout poselství, které nám prostředkuješ skrze Písmo i skrze druhé lidi. Dej, ať ti za tvůj zájem o nás nezapomínáme celým svým životem vzdávat chválu: Sláva Otci ... Amen

🎵 694 = Svítá 359

promluva – vyslání do NŠ

📖 Mt 9,35-10,1.7n

🎵 Svítá 115

„Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo odmítá vás, odmítá mne; kdo odmítá mne, odmítá toho, který mne poslal.“ (L 10,16) Dej, Pane, tu milost, ať v našich slovech zní Slovo tvé. A dej, abychom tvé Slovo dokázali přijímat do svých srdcí.

📖 Jr 23,16-22

Tak nějak člověk ztratí odvahu cokoli říkat, když přečte: „Neposlouchejte slova proroků, kteří vám prorokují; obluzují vás přeludy, ohlašují vám vidění svých srdcí, a ne to, co vyšlo z úst

Hospodinových.“ Proč byste pak měli, sestry a bratři, dál poslouchat? Proč se snažit udržet pozornost? Kvůli tomu, co si kazatel stejně jenom sám vymyslel? To je pak zbytečné mluvit, je zbytečné poslouchat a vůbec do kostela chodit. Pokud kázání není zvěstováním slova Božího, tak je to zcela o ničem. Vždyť lidských proslovů, často mnohem zajímavějších, se najde všude jinde víc než dost.

Naštěstí nám Jeremiáš, a věříme, že skrze jeho slova Bůh sám, odkazuje i nějaká měřítka, podle kterých můžeme poznávat, kdy se v těch našich lidských slovech zrcadlí výroky Hospodinovy a kdy ne, kdy to je právě jen pusté plácání.

Pokud zaznívá jen: „Budete mít pokoj,“ a: „Nedolehne na vás nic zlého,“ tváří v tvář tomu, co Hospodina znevažuje, navzdory zarputilosti lidských srdcí, pak to ovšem opravdu nemá cenu poslouchat.

Znamená to tedy, že skutečně prorocká slova musí vždy a za každou cenu dštít oheň a síru? „Hle, vichr Hospodinův! Vzplálo rozhořčení. Vichr víří, stáčí se na hlavu svévolníků. Hospodinův hněv se neodvrátí, dokud nevykoná a nesplní záměry jeho srdce.“ To je ono? To je to pravé ořechové, prorocké? Jen pokud kazatel tepe a děsí, barvitě líčí Boží rozhorlení a dokonce připravené tresty, pak zvěstuje spolehlivé a pravé slovo Boží?

Někomu to možná blízké je a jde mu to samo. Mně osobně ale ne. Tohle nějak neumím. Mnohem víc rozumím Ježíšovu: „Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské. Uzdravujte, probouzejte k životu, očist'ujte.“ To chápu, tohle podepisuji, to беру za své. Ale plamenně horlit o planoucím hněvu? Promiňte, to nedokážu.

To ale vůbec neznamená, že by ta Jeremiášova slova měla zůstat bez povšimnutí. A vůbec to neznamená, že by snad prorok protičil Ježíšovi. Jde jen o různou formu, různou podobu, jak vystupovat proti zlému, jak vést k nápravě, jak obracet lidskou pozornost k těm dobrým Božím skutečnostem.

Nelze chlácholit ty, kdo Boha znevažují, kdo jednají zle, kdo jdou životem se zarputilým srdcem naplněným jen hledáním vlastního prospěchu. Vyhlášovat jim, že jednají nezávadně a že mohou v takových způsobech nadále klidně pokračovat, to je skutečně jen

lidský klam a přelud. To, že jim to procházelo doposud, neznamená, že to tak bude i nadále. To nám, každému z nás, totiž nesmí procházet.

Protože ta dobrá, ba přímo skvělá zpráva o tom, že království nebeské je blízko, je na dosah, že už je to tady, tahle zpráva ve svých důsledcích také znamená nápravu zlého jednání, uzdravení narušených vztahů, očištění nás lidí od našich špatností, probuzení ke skutečnému životu Božích dětí, jakými máme být podle Boží vůle. Znamená to vymýcení všech démonů, kteří nás zotročují, tlačí ke zlému, kteří umrtvují lásku a pravdu, dobrotu a spravedlnost, kteří pošlapávají milosrdenství a naději. To všechno musí pryč, protože království nebeské nás přivádí k pravému lidství osvobozenému k životu podle Božího obrazu. To všechno zlé musí pryč, protože to do nebeského království zkrátka nepatří, nevejde se to tam, nemá to v něm místa.

To přesně ví i Jeremiáš: „Kdyby byli v důvěrném obecenství se mnou a hlásali má slova mému lidu, odvrátili by je od jejich zlé cesty a od jejich zlých skutků.“ Očistili by, uzdravili by, napravili by, osvobodili ze zajetí démonských sil. To je cíl, který zamýšlí Bůh. Ne potrestat člověka, ale přivést jej k dobrému. Ne zahubit, ale otevřít nový život. Ne vzbuzovat strach, ale prokázat lásku. To chce Bůh, tohle zvěstovat je úkol proroků. To nakonec uskutečňoval Ježíš. A skrze své lidi povoláné v jeho Duchu i nadále v tomto světě uskutečňuje.

Neposlouchejte slova proroků, kteří jen chlácholí, svévoli maskují za pusté a prázdné řečičky, obluzují uši tím, co je líbivé a nenáročné. Takové Hospodin neposlal. Ačkoli mají třeba Pána Boha, anebo i jiných bohulibých a rádoby dobrých úmyslů, plná ústa.

Ten náročný úkol rozhodnout, čemu bude člověk naslouchat a čím se bude řídit, podle čeho bude jednat a kudy se životem ubírat, ten úkol je nakonec uložen každému z nás. My sami, jeden každý osobně, musíme volit, čemu dopřejeme sluchu a čím se bude řídit naše srdce. To za nás nikdo nerozhodne. Nikdo z nás tuto odpovědnost nesejme.

Kdo zůstává v důvěrném společenství s Hospodinem, kdo věnuje pozornost jeho slovu a naslouchá, ten se však i s tímhle úkolem vypořádá. Amen

♪ 631 = Svítá 201

Náš Pane Ježíši Kriste, tys jako vtělené Boží Slovo žil v tomto světě, zažíval jsi sám na sobě radosti i bolesti, dobré chvíle i chvíle trápení. Proto se nyní u tebe přimlouváme:

Učiň, prosíme, důvěryhodným, to co je ve tvém jménu konáno a hlásáno. Požehnej jednání své církve tak, aby vedlo k důvěře v Boha a k lásce k druhým lidem bez rozdílu.

Pomoz, prosíme, aby se tvé slovo dotýkalo těch, kdo potřebují útěchu. Požehnej kazatelům, aby přinášeli druhým tvé Slovo jako výživný chléb, nikoli jako nestravitelné kamení.

Svou mocí zapůsob tak, abychom my všichni, kdo se k tobě hlásíme, byli vnímáni jako tvoji věrohodní učedníci a následovníci. Prosíme, abychom se nechali řídit tvou láskou a vést tvým příkladem.

Prosíme za ty všechny, kdo potřebují útěchu, povzbuzení, naději. Vysílej za nimi své služebníky, aby jim nesli tvou dobrou zvěst. Pověřuj si a zmocni si k této službě také nás.

Překonávej, prosíme, strach, který ovlivňuje životy mnohých lidí na světě. Zbavuj nás všeho strachu od malicherných obav o to, jak nás budou druzí posuzovat, až po hrůzy smrti. Buď s těmi, kdo mají kolem sebe každodenně zabíjení a boje, přinášej pokoj a mír. Buď posilou všem nemocným a ohroženým na životě.

Přinášej, prosíme, světlo evangelia do našich běžných dní tím, že v sobě překonáme sobectví a projevíme solidaritu s těmi, kdo na tom nejsou tak dobře jako my, tím, že dokážeme odpustit a milovat.

Vládni, prosíme, svým Slovem mezi námi i v tomto sboru. Dej, abychom rozpoznávali tvou vůli a řídili se podle ní. Buduj z nás společenství, které bude přitažlivé pro další lidi. Prodchni nás svým Duchem tak, aby se ostatní ptali po důvodu a původu toho všeho, totiž po tobě.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 636

ohlášky

📖 Iz 51,3-5a

📖 Nu 6,24-26

♪ 672